

ρει τοῦ 1647, δώδεκα περίπου μῆνας, ἀφοῦ τὸ τελευταῖον φρούριον τῶν Ἰππέων καθυπετάχθη εἰς τὸ Παρλαμέντον, τὸ Παρλαμέντον ἠναγκάσθη νὰ ὑποταχθῆ εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ στρατιώτας. Διότι, ἅμα παραδοθέντος τοῦ βασιλείως, ἡ βουλή ἠθέλησε νὰ κέμψῃ μὲν μέρος τοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν τῶν ἐν Ἰρλανδία διαμαρτυρομένων, οἵτινες ἐξηκολούθουν πάσχοντες τὰ πάνδεινα ἀπὸ τῶν καθολικῶν, νὰ διαλύσῃ δὲ τὰ λοιπὰ συντάγματα, ἐκτὸς ἐκείνων ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φρουρίων καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ κράτους. Ἄλλ' ὁ στρατὸς, κατ' ἀρχὰς κρυφίως ὑπὸ τοῦ Κρόμβελ ὑποκινούμενος, μετ' ὀλίγον δὲ ἀναφανδὸν προστατοῦντος τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ὁ γενναῖος ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσθενὴς Φαιρφάξιος κατήντησεν ἀπλοῦν ὄργανον, ὁ στρατὸς ἀντέστη· συνεκρότησε μίαν σύνοδον ἀξιωματικῶν καὶ ἑτέραν στρατιωτῶν, ἐνεργούσας ὡς ἄνω καὶ κάτω βουλή· ἀπήγαγεν, εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τὸν βασιλέα· ἠνάγκασε τὴν βουλήν νὰ ἀπομακρύνῃ ἑνδεκα αὐτῆς μέλη, τὰ μᾶλλον ἀντικείμενα εἰς τὴν στρατοκρατίαν ἐκείνην, ἐν οἷς καὶ τὸν Ὀλλιν' καὶ τελευταῖον, κατὰ μῆνα Αὐγούστου, καταλαβὼν τὸ Λονδίον, ὅλως ὑποχείριον κατέστησε τὸ Παρλαμέντον.

Ἐκτοτε, ἐπὶ δεκατρία ὅλα ἔτη, ἡ Ἀγγλία ἐκυβερνήθη, ὑπὸ διάφορα μὲν ὀνόματα καὶ ὑπὸ διάφορους τύπους, ἀληθῶς ὅμως διὰ τῆς σπάθης, ὅπερ οὐδέ πρότερον, οὐδέ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, συνέβη ποτὲ ἄλλοτε εἰς αὐτήν. Ἡ στρατοκρατία αὕτη ὑπῆρξε καταθλιπτικὴ, ὀλιγώτερον ὅμως παρ' ὅτι συμβαίνει συνήθως εἰς τὰς στρατοκρατίας· καὶ τοῦτο διὰ τὸν ὅλως ἰδιαίοντα τοῦ στρατοῦ ἐκείνου ὀργανισμόν. Ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ ὁ μισθὸς καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν ἦτο πολὺ ἀνώτερος τῶν συνήθων τοῦ κοινοῦ λαοῦ ἡμερομισθίων· ἐπειδὴ προστούτοις ὁ ἔργατος στρατιώτης ἠδύνατο ἐν αὐτῷ, διὰ συνέπειας καὶ ἀνδρείας, νὰ προσχθῆ εἰς τὰ ὑπέρτατα ἀξιώματα, ὁ στρατὸς οὗτος συνεκροτήθη, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀνωτέρων τοῦ κοινοῦ πλήθους, κατὰ τε τὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ τὴν ἀνατροφὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων σωφρόνων, χρηστοθήτων, φιλοπόνων καὶ δεβουλευμένων, οἵτινες ἀνελάμβανον τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, αὐχί ὑπὸ ἐνδείας πιεζόμενοι, οὐδέ ἐξ ἐρωτος πρὸς τὴν μεταβολὴν τοῦ βίου καὶ τὴν ἀκολατίαν, ἀλλ' ἕνεκα θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ ζήλου, συνδιδιδιμένου μὲ τὴν ἔρεσιν τοῦ διακρίθηαι καὶ τοῦ προαχθῆναι. Ἐτεῦθεν, ἐνῶ πᾶς ἄλλος στρατὸς, βουλευόμενος καὶ ἀπορατίζων περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἢ ἀτχολούμενος περὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν γραφῶν, ἤθελε τάχιστα ἐξολισθῆσαι εἰς τὴν φοβερωτέραν καὶ ἐπικινδυνωτέραν παραλυσίαν, τοιαύτη ἦτο ἡ φρόνησις, ἡ σεμνοπρέπεια καὶ ἡ ἐγκράτεια τῶν ὑπὸ τοῦ Κρόμβελ μορφωθέντων πολεμιστῶν, ὥστε ὁ πολιτικὸς καὶ θρησκευτικὸς ὀργανισμὸς τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν δὲν ἀνέτραπε παντάπασι τὸν στρατιωτικὸν καὶ οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι οἵτι-ε, ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὄντες, ἦσαν διαθέτοι ὡς δημηγωγοὶ καὶ ὡς φαντασιοκόποι ἱερολόγοι, διεκρίνοντο διὰ τῆς κριτικῆς, τῆς εὐταξίας, τῆς

πειθαρχίας αὐτῶν περὶ τὰς φρουράς, τὰς ἀσκήσεις καὶ εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

Ἄλλ' ὅσω χρηστὸς, ὅσω σάφρων, ὅσω εὐλαβὴς καὶ ἀνῆτο ὁ στρατὸς ἐκεῖνος, εὐκόλον δὲν ἦτο νὰ δαμάσῃ τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον, ἅμα αἰσθανθὲν τὴν πρώτην πίεσιν τῆς στρατιωτικῆς τυραννίας, πρὸς τὴν παντάπασι δὲν ἦτο ἐξοικειωμένον, κατεξάνεστη κατ' αὐτῆς δεινῶς. Αὐταὶ αἱ κομητιαὶ ὅσαι ἐπὶ τοῦ τελευταίου πολέμου ἀνεδείχθησαν εὐπειθέσταται εἰς τὸ Παρλαμέντον, ἀφηνίασαν ἤδη. Αὐτὸ τὸ Παρλαμέντον ἀπετροπίασθη τοὺς ἀρχαίους αὐτοῦ ὑπερμάχους πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀρχαίους ἐχθρούς, καὶ ἐπεθύμησε νὰ συνδιαλλαγῇ πρὸς τὸν Κάρολον, ἵνα περιστείλῃ τὸν στρατόν. Συγχρόνως δ' ἐν Σκωτίᾳ συνεμάχησαν οἱ βασιλικοὶ μετὰ τῶν πλείστων πρεσβυτεριανῶν, οἵτινες ἐβδελύσσοντο τὰ δόγματα τῶν ἀνεξαρτήτων. Τελευταῖον ἐν θέρει τοῦ 1648 ἐξεβράχη ἡ θύελλα. Στάσεις ἀνεφάνησαν εἰς Νορφοκίαν, εἰς Συρφοκίαν, εἰς Κεντικὴν, εἰς Ἔσσεξίαν καὶ εἰς Οὐαλλίαν. Ὁ στόλος ἐπὶ τοῦ Ταμέσως ποταμοῦ ὑψωσεν αἴφνης τὴν βασιλικὴν σημαίαν, καὶ κύριος ὢν τῆς θαλάσσης, ἠπέιλησε τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν. Μέγας δὲ Σκωτικὸς στρατὸς, ὑπερβαλὼν τὰ ὄρια, ἐπέβαλεν εἰς Λαγκαστρικὴν, καὶ ὑπόνοια ὑπῆρχεν, ὅτι πολλοὶ Λόρδοι καὶ βουλευταὶ ἤρχοντο ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κινήματων τούτων.

Ταῦτα πάντα ὅμως δὲν ἴσχυσαν νὰ ἀποσείσωσι τὸν ζυγὸν τοῦ στρατοῦ. Ἐνῶ ὁ Φαιρφάξιος κατέβαλλε τὰς περὶ τὴν πρωτεύουσαν στάσεις, ὁ Ὀλιβιέρος κατέκλυσε τοὺς ἀ-τάρτας τῆς Οὐαλλίας, καὶ, καταλείπων ὀπισθεν αὐτοῦ τοὺς κατερειρημένους αὐτῶν πύργους, ἐξώρμησεν ἐπὶ τοὺς Σκώτους. Τὰ τάγματα τῶν ὁποίων ἠγεῖτο ἦσαν πολὺ τῶν ἀντιπάλων εὐαριθμότερα, ἀλλ' αὐτὸς δὲν συνείθιζε νὰ ἀριθμῇ τοὺς ἐχθρούς. Κατὰ μῆνα Αὐγούστου ὁ Σκωτικὸς στρατὸς κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου· ἡ Σκωτικὴ κυβέρνησις μεταβῆθμισθῆ διοικήσις ἐχθρικῶς πρὸς τὸν βασιλέα διαχειμένη ἰδρύθη ἐν Ἐδιμβούργῳ, καὶ ὁ Κρόμβελ, ὑπὲρ ποτε ὑπὸ τῶν ἰδίων λατρευόμενος στρατιωτῶν, ἐπανῆλθεν ἐν Ορριάμβῳ εἰς Λονδίον.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον)

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΛΕΠΡΑΣ (1.)

Ἐκ τῆς παρατηρήσεως καὶ σπουδῆς τῆς νόσου λέπρας ἐξάγονται αἱ ἐξῆς τρεῖς ἀρχαί:

Α'. Ἡ νόσος λέπρα ἢ μᾶλλον ἐλεφαντίασις, ἢ ἐπιπελάζουσα εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, ἔχει τὴν

(1) Τὰ παραγγέλματα ταῦτα συνετάχθησαν ἐν ἔτει 1849 κατὰ βασιλικὴν διαταγὴν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ I. Κιγᾶλε.

επίταιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑγρά οὐχ ἦτον ἢ τὰ στερεὰ τοῦ σώματος, ἦτοι ἐν τῷ ὀργανικῷ μίγματι (misto organico) κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ σοφοῦ Βουφαλίνου.

Β. Αὕτη φαίνεται ἡμᾶλλον μεταδοτικὴ καὶ ἰδίως διὰ τοῦ συγχρωτισμοῦ, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα αὐτῆς σταθὰ, ἂν καὶ τινες τῶν νεωτέρων ἰατρῶν πρεσβεύουσι το ἑναντίον.

Γ. Ἡ νόσος αὕτη φαίνεται ὅτι εἰς τὴν διάδοσιν ἢ μετάδοσιν αὐτῆς ἐφυλάττει οἰκογενειακὴν τινὰ σειρὴν, εἴτε, κατ' ἄλλην ἔκφρασιν, μεταδίδεται οἰκογενειακῶς πως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἔπεται ὅτι εἰς προφυλαχθῆ τις ἐξ αὐτῆς ἀνάγκη πᾶσι,

Α. Νὰ προλάβῃ τὴν παθολογικὴν λεπρώδη εἰς οὕτως εἶπω, διαφθορὰν ἢ ἀλλοίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ὄθεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀρεῖται νὰ τρεφεταὶ ἐκ βρωμάτων καλῆς ποιότητος καὶ ν' ἀποφεύγῃ πρὸ πάντων τὰ καρικευμένα καὶ ἀλατισμένα, μάλιστα δὲ τὰ ἐκ τοῦ εἶδους τούτου διεσθαρμένα καὶ ἰδίως τὰ ταγγιασμένα τῶν ἀλατισμένων χοιρινῶν κρεάτων, ὡς καὶ τὰ κρέατα χοιρῶν φυματωδῶν τῆς πολλῆς χρήσεως τοῦ ἐλαίου, καὶ πρὸ πάντων τοῦ ταγγιασμένου, τὴν χρῆσιν ἄρτου εὐρώεντος, τὴν κατάχρησιν ὀστρακοδέρμων, καὶ ἐνὶ λόγῳ παντός διεσθαρμένου ἢ δυσπέπτου βρώματος. Ἔτι δὲ νὰ προφυλάττῃ καθαρό- τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνοικῇ εἰς οἶκημα καθαρὸν, μὴ ὑγρὸν καὶ εὐαέρον.

Β. Νὰ προλάβῃ τὴν εἰς αὐτὸν μετάδοσιν τῆς νόσου· διὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν πρέπει νὰ συνοικῇ καὶ πολλῶ μᾶλλον νὰ συγκοιμᾶται μὲ λεπρούς, ἔτι δὲ νὰ μὴ μεταχειρίζεται τὰ φορέματα καὶ σκεύη αὐτῶν, ἂν πρότερον δὲν καθάρσῃ αὐτὰ ἀποχρῶντως· καὶ ἂν ποτε εὐρεθῇ ἠναγκασμένος νὰ διαμείνῃ εἰς οἶκημα κατοικηθὲν πρότερον ὑπὸ λεπρῶν, ἀνάγκη πᾶσι νὰ τὸ καθάρσῃ πρὶν ἢ εἰς αὐτὸ μείνῃ ἐν αὐτῷ.

Τὰ προφυλακτικὰ δὲ ταῦτα μέτρα δὲν πρέπει νὰ φθάνωσι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀυστηρότητος ὥστε νὰ ἐμποδίζωσι τὰ χριστιανικὰ πρὸς τοὺς πάσχοντας καθήκοντα, καὶ νὰ ν' ἀρνῶμεθα ἐπὶ τῆς προφάτι ταύτης πᾶσαν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν πρὸς αὐτούς.

Γ. Νὰ προλάβῃ τὴν εἰς ἐαυτὸν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου, ἂν τυχὸν κατάγεται ἐκ γονέων ἢ ἄλλων συγγενῶν παθόντων τὴν αὐτὴν νόσον. Ὅθεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐπι παραγράφῳις ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ πρὸς τούτοις νὰ μεταχειρίζεται κατ' ἔτος τὰ θαλάσσια λουτρά [ἂν δὲν ὑπάρχῃ τί τὸ κωλύον], ὡς καὶ τὰ θερμὰ λουτρά· νὰ μὴ καταχρᾶται τῶν ἀφαιμάξεων, τῶν ὀπίων ὁμῶς ἢ εὐρῶν καὶ ἀλόγος εἰς τὴν διέπλασιν καὶ ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ χρῆσις εἶναι ὠρέλιμος· νὰ φέρῃ εἰς δυνατὸν καυτήριόν τι, καὶ νὰ μὴ παραμελῇ μάλιστα κατὰ τὸ ἔαρ τὴν χρῆσιν ἀφεισιμῶν ἢ ζωμῶν καθαρτικῶν (depurativi), πῶν, οἷα εἰσὶν ἢ κοινῶς ἐν χρήσει κινῶρη, ἢ ἀρωματισ, ἢ κικνοῦ ποῦ, καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια, ἐκτὸς πλείστων ἄλλων τῶν ὀ-

ποιῶν ἐύναται κάλλιστα νὰ γίνῃ χρῆσις, δι' ἰδιαί- ταίρας ἰατρικῆς παραγγελίας. Καὶ ἂν ποτε ἤθελον ἑναφινῆ κατὰ τι μέρος τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήματα, φυμάτια ἢ διατάραξις τι τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος καὶ ἰδίως τῶν γυναικείων, νὰ προσ- ρεύγῃ ἄμέσως εἰς ἰατρὸν.

Ἐκτὸς τούτων πάντων εἶναι ἀπολύτου ἀνάγκης νὰ μὴ γίνωνται συνοικεσία μεταξὺ δύο ἀτόμων καταγομένων ἐκ γονέων ἢ ἄλλων συγγενῶν παθόντων τὴν λέπραν· καὶ τὰ νήπια τὰ γεννηθέντα ἐκ μητρὸς καταγομένης ἐκ γονέων ἢ συγγενῶν λεπρῶν, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τροφὸν, καὶ οὐδόλως νὰ ἠλάσσωνται ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν μητρός.

ΚΥΝΟΜΟΥΜΑΧΙΑΙ.

Tout passe, tout lasse dans ce monde, λέγει παροιμία τις Γαλλικὴ. Καὶ τῶντι, ὅλα παρέρχον- ται καὶ ὅλα μᾶς ἀηδίζουσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Μόλις ταρῆλθον ἐξ ἡμερῶν ἀράτου ὑπεδείξαμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώττας τῆς Πανδώρας τὸν περὶ τὰς ἀλεκτορομαχίας ἐνθουσιώδη ἔρωτα τῶν Ἀγγλων, (Φυλλάδ. ΛΔ) καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ νέος ἔρως οὐχ ἦ- τον ζωηρὸς πρὸς ἄλλο εἶδος μάχης, διεδέχθη τὸν πρῶτον.

Ἐὰν πρέπει νὰ πιστεύωμεν τὸν Αἰλιανὸν (1), τοὺς τῶν ἀλεκτρυόνων ἀγῶνας πρῶτος συνέτησεν ὁ Θεμιστοκλῆς εἰς ἀρετὴν, καὶ εἰς ἔργων ὠρελίμων τῆς πατρίδος ὑπόμνησιν. Γνωρίζοντες τὴν διάπυρον πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀγάπην τῶν Βρετανῶν, δὲν διατάζομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι καὶ αὐτοί, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐπολιτογράρησαν τὸ πρῶτον τὰς ἀλεκτορομαχίας, τὰς ὁποίας εἰς ἐπιχείρησιν σχεδὸν ἔμπορίας μετέβαλον ἀκολούθως. Ἀλλ' αἱ μάχαι μεταξὺ κυῶν καὶ μυῶν δὲν νομίζετε ὅτι οὐδὲν ἔχουσι γενναῖον πρὸς παραδειγματι- σμὸν, ὅτι ἀπ' ἐναντίας καὶ ἀγενεῖς εἶναι, καὶ ἀηδέσρασι καὶ αὐτῶν τῶν φυλλικῶν γυμνασίων περὶ ὧν ὡσαύτως ἠλάσσομεν ἐν τῷ ῥηθέντι φυλλάδιῳ;

Καὶ ὁμῶς τοιοῦτοι οἱ ἀγῶνες οἱ ἀντικαταστήσαν- τες τὰς ἀλεκτορομαχίας. Πόσος χρυτὸς θαλασσομα- χήσας μῆνας ὀλοκλήρους, ἦλθεν ἀπὸ τῆς Αὐστραλασίας καὶ τῆς Καλλιφορνίας, νὰ χωνευθῇ ἐντὸς τῆς στενῆς περιοχῆς τῶν **Ratting Sports** τοῦ Λονδίνου!

Ἀλλὰ μὴ λητμονήτωμεν ὅτι οἱ Ἀγγλοι καὶ τερπό- μενοι σπουδάζουσιν. Εὐρυῆς τις συγγραφεὺς, ψευδω- νόμως ἐπικληθεὶς Μπάρμπα Θωμάς, ἐγκύψας ἰδίως, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν μελέτην τῆς φυσιολογίας καὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν μυῶν, συνέταξε πραγματεῖαν ὀλόκληρον, ἐν ἣ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ διὰ σκέψεων ἀξίας φιλοσοφικῆς, τερπινοτάτας καὶ ὠρελίμου προ- ἔτι τὰς κυνομουμαχίας. Ἴδου, περιεργείας ἕνεκα,

(1) Αἰλιαν. Ποικ. Ἱστορ. Βιβ. Β', Κεφ. κη'.